

De man die kwam eten

(The Man Who Came To Dinner)

Blijspel in drie bedrijven

door

GEORGE S. KAUFMAN & MOSS HART

vertaling

Ger Apeldoorn & Harm Edens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE MAN DIE KWAM ETEN - THE MAN WHO CAME TO DINNER** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GEORGE S. KAUFMAN & MOSS HART** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mrs. Stanley - de vrouw des huizes
Mr. Stanley - haar echtgenoot
Richard Stanley - hun zoon
June Stanley - hun dochter
John - de bediende
Sarah - de kokkin
Harriet Stanley - de inwonende moeder
Sheridan Whiteside - een onwillige gast
Miss Preen - zijn zuster
Maggie Cutler - zijn persoonlijke assistente
Dokter Bradley - de plaatselijke dokter
Mrs. Dexter - een vriendin des huizes
Mrs. McCrutcheon - een vriendin des huizes
Bert Jefferson - de journalist van de plaatselijke krant
Professor Metz - een Duitse immigrant
Lunchgast 1 - een gevangene
Lunchgast 2† - een gevangene
Lunchgast 3* - een gevangene
Mr. Baker“ - hun bewaarder
Expresspostbezorger
Lorraine Sheldon - een filmster van proporties
Sandy - een jonge vakbondsman
Beverly Carlton - een Britse humorist
Westcott - hoofd van de radio-brigade
Radio-technicus 1“ - zijn eerste technicus
Radio-technicus 2† - zijn tweede technicus
Koorknaap 1
Koorknaap 2
Koorknaap 3
Koorknaap 4
Koorknaap 5
Koorknaap 6
Banjo - een komiek
Politie-agent 1 - van de plaatselijke politie
Politie-agent 2 - van de plaatselijke politie
Rechercheur*

”, † en * waren dubbelrollen in de oorspronkelijke opvoering

Het stuk speelt zich af in het huis van Mr. en Mrs. Stanley, in een klein dorpje in Ohio.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: een ochtend in december

Scène 2: ongeveer een week later

TWEEDE BEDRIJF

Weer een week later - Kerstavond

DERDE BEDRIJF

Eerste Kerstdag, 's ochtends.

Het verhaal speelt zich af aan het eind van de dertiger jaren.

DECOR:

Als het doek opengaat zien we de comfortabele huiskamer van Mr. en Mrs. Stanley in een klein dorpje in Ohio. Ze hebben duidelijk geld: de kamer is groot en smaakvol ingericht. Rechts (voor de toeschouwer links) leidt een dubbele deur naar de bibliotheek. Rechts-achter vangen we achter een boog een glimp op van de eetkamer en midden-achter de fraai versierde trap naar boven. Aan de linkerkant (rechts voor de toeschouwer) zijn de openslaande ramen. Een tweede boog linksachter leidt naar de voordeur en bijbehorende hal. Als we beginnen is de deur naar de bibliotheek gesloten.

EERSTE BEDRIJF

eerste scène

Mrs. Stanley komt de trap af. Als ze de derde tree van onder heeft bereikt gaat de deurbel. Ze staat even stil en loopt dan door naar de bibliotheek. Op hetzelfde moment komt de verpleegster [Miss Preen] daar uit en haast zich - met stevige pas - naar de voordeur, opgejaagd door een luide stem die haar: "Gesteriliseerde koe!" naschreeuwt.

MRS. STANLEY: Hoe gaat het met hem? Komt hij d'r al uit?

(maar miss Preen is al verdwenen in de eetkamer. Op hetzelfde moment wordt er weer gebeld - en een jongeman van een jaar of 21, Richard Stanley, komt van de trap en loopt in één keer door naar de voordeur)

RICHARD: Ik ga wel. *(John, een officiëel geklede bediende, komt uit de bibliotheek en rent met twee treden tegelijk naar boven. Hij is vlak achter miss Preen aan gekomen. John doet altijd de deur achter zich dicht)*

MRS. STANLEY: Wat is er, John? Problemen?

JOHN: Ze willen kussens. *(en hij is al weg. Ondertussen is miss Preen teruggekeerd. Ze heeft alleen even een schaalje cornflakes gehaald van de tafel in de eetkamer. Ze gaat terug naar de bibliotheek)*

MRS. STANLEY: Kan ik iets voor u doen, miss Preen?

MISS PREEN: Nee, dank u. *(we horen de luide stem weer zodra ze de deur naar de bibliotheek opendoet. "Hoe durf jij jezelf nog een dokter te noemen?!" Richard komt terug uit de hal. Hij heeft twee grote pakketten bij zich en een stapeltje telegrammen. Hij loopt naar de bank en zet de pakketten op de grond. De telegrammen legt hij op de sofa)*

RICHARD: Nog vier telegrammen en twee pakjes. Papa wordt boven helemaal gek van dat gebel. *(ondertussen komt June ook van de trap. Een aantrekkelijk meisje van twintig. De telefoon gaat. Ze loopt meteen naar de telefoon, die op het dressoir naast de ingang naar de eetkamer staat)*

MRS. STANLEY: Oh, nee hè? June, neem jij die even? Wat zei je, Richard?

RICHARD: Twee pakjes. Eén uit New York en één uit San Fransisco.

MRS. STANLEY: Vanmorgen kwam er één uit Alaska. *(voor June de telefoon op kan nemen, gaan de dubbele deuren open en miss Preen komt weer naar buiten. De stem roept haar na: " Zijn die kippen-hersens van je dan helemaal nergens toe in staat?!")*

RICHARD: Alaska?

JUNE: *(aan de telefoon)* Ja...? Ja, dat klopt.

MRS. STANLEY: Wie is dat?

MISS PREEN: *(loopt meteen door naar de voordeur)* Ik zal er onmiddellijk voor zorgen. Hij wil sigaretten. Players' Club.

MRS. STANLEY: Players' Club?

RICHARD: Die hebben ze bij Kitchener. Ik ga wel even. *(en hij verdwijnt meteen)*

JUNE: *(nog steeds aan de telefoon)* Hallo...? Ja, ik wacht.

MRS. STANLEY: *(als Richard wegloopt)* Miss Preen... denkt u dat hij eh... dat hij er zo uitkomt?

MISS PREEN: We zijn ermee bezig. Hij komt zo. *(tegen Richard)* Dank je wel. *(ze gaat weer naar de bibliotheek)*

MRS. STANLEY: Oh, fijn. Daar zal hij blij om zijn. *(maar als miss Preen de bibliotheek ingaat, horen we dat het tegendeel waar is: "Ik zit hier zo vast als een Canadesche pelsjager in een berenklem!")*

JUNE: *(aan de telefoon)* Misschien kunt u het om twee uur nog een keer proberen. *(ze hangt op)*

JUNE: Weet u wie dat was? Dat was H.G. Wells. Uit Londen!

MRS. STANLEY: H.G. Wells? Heeft die hierheen gebeld?! *(de deurbel gaat weer)*

JUNE: Ik ga wel. *(ze gaat naar de voordeur)* Het is wel druk vandaag. *(ondertussen komt Sarah alweer uit de eetkamer met een kan vol sinaasappelsap)*

SARAH: Ik heb z'n sinaasappelsap.

MRS. STANLEY: Oh, prima, Saar. Is het vers?

SARAH: Ja, mevrouw. *(ze klopt op de deur van de bibliotheek. De deur gaat open en Sarah geeft de kan met sap. De stem buldert: "Je sjokt als een overjarig trekpaard!")*

SARAH: *(straalt)* Hij klinkt net als op de radio. *(ze gaat weer naar de eetkamer. June komt uit de hal met twee vriendinnen van haar moeder: Mrs. Dexter en Mrs. McClutcheon. De een heeft een bloeiende plant bij zich, gedeeltelijk ingepakt en de ander heeft een potje bij zich, waar naar later blijkt een zelf ingemaakte kalfsvoet zit)*

DAMES: Goeiemorgen.

MRS. STANLEY: Oh, jullie raden het nooit. Hij komt er vandaag voor het eerst uit!

MRS. McCLUTCHEON: Het is niet waar!

MRS. DEXTER: Je bedoelt dat we hem kunnen zien?

MRS. STANLEY: Ja, natuurlijk. Dat vindt hij vast geweldig.

JUNE: *(is doorgelopen naar de trap)* Ik ga weer naar boven, mam. Als je me nodig hebt.

MRS. STANLEY: Wat...? Oh, ja. Vraag maar aan je vader of hij naar beneden wil komen. Mr. Whiteside komt eruit!

JUNE: Ja, mam. *(ze gaat naar boven)*

MRS. DEXTER: Ik heb een plant voor hem meegebracht. Denk je dat ik die aan hem kan geven?

MRS. STANLEY: Ja, dat vindt hij geweldig.

MRS. McCLUTCHEON: En ik heb een ingemaakte kalfsvoet.

MRS. STANLEY: Oh, wat aardig. Weten jullie wie er net heeft gebeld? H.G. Wells. Uit Londen. En moet je al die telegrammen zien. D'r wordt aan één stuk door gebeld uit heel Amerika en zelfs uit Europa. De New York Times... en William Randolph Hearst... en Eugene O'Neill... en het Sterrenkundig Observatorium. Het is niet meer bij te houden, ik ben kapot. *(ze gaat zitten)*

MRS. DEXTER: D'r staat deze week een heel stuk over in de Times. Heb je dat gezien?

MRS. STANLEY: Nee... echt waar?

MRS. McCLUTCHEON: *(geeft de kalfsvoet aan Mrs. Dexter, trekt een Times tevoorschijn en leest eruit voor)* Jij wordt ook nog genoemd. Moet je horen: "Sheridan Whiteside, de criticus en zwaargewicht, radio-commentator, ongekroonde koning van het lezingencircuit en intieme vriend van de groten en bijna-groten dezer aard', had deze week weinig aan zijn verbale vermogen toen hij zijn heup verwondde. De voloptueuze redenaar werd op zijn jaarlijkse toer langs de society van kleinstedelijk Amerika lelijk onderuit gehaald door een klein maar hardnekkig stukje ijs op de stoep van Mr. en Mrs. Stanley in Mesalia, Ohio. Met als gevolg: veel afgezegde lezingen en duizenden teleurgestelde clubdames in Omaha, Denver en soortgelijke plaatsen. Maar ook: een verplichte vakantie voor Mr. Sheridan in het huis van de verbaasde Mr. en Mrs. Stanley. Welingerichte kringen vragen zich af of Kerstmis dit jaar wel door kan gaan." Wat bedoelen ze daar nou mee?

MRS. STANLEY: *(pakt het tijdschrift)* Een klein maar hardnekkig stukje ijs op de stoep van---? Mogen ze dat zomaar schrijven?

MRS. McCLUTCHEON: Nou, als het mijn stoep was geweest, dan had ik een koperen gedenkplaat laten maken voor op de plaats waar hij gevallen was.

MRS. STANLEY: Ik vind het natuurlijk verschrikkelijk. Hij gaat nooit ergens op bezoek en dan doet hij het een keer en dan gebeurt er zoiets. Arme man. Maar het is natuurlijk wel geweldig om hem hier bij ons te hebben, ook al is het maar voor even. Stel je toch eens voor. Dat hij 's avonds bij ons komt zitten. En met ons praat over boeken en toneel en alle beroemdheden die hij heeft gekend. Met die indrukwekkende stem. Misschien kan hij iets voorlezen uit onze bibliotheek.

MR. STANLEY: *(komt van de trap. Hij is een stevige, aanwezige, doorsnee Amerikaanse zakenman)* Ik kan echt niet langer wachten, Daisy. Als die vent--- oh, goeiemorgen dames.

DAMES: Goedemorgen.

MRS. STANLEY: Ernest... hij kan er ieder moment uitkomen en H.G. Wells heeft gebeld uit Londen en we staan in de Times. Kijk maar. *(ze geeft het tijdschrift aan Mr. Stanley)*

MR. STANLEY: *(geeft het meteen weer terug)* Ik heb helemaal geen behoefte aan al die publiciteit, Daisy. Wanneer gaat hij weg?

MRS. STANLEY: Hij mag er vandaag voor het eerst uit. Hij heeft een flinke smak gemaakt en hij heeft twee hele weken in bed gelegen. Dus hij zal nog wel een paar dagen uit moeten rusten.

MR. STANLEY: Nou, het is vast een hele eer, maar het is wel lastig. Zo'n telefoon die de hele tijd gaat en die extra postbestellingen--- *(uit de ziekenkamer komt een zakelijk uitziende vrouw van een jaar of dertig met brieven en een notitie-blok. Het is Margaret Cutler, Maggie voor haar vrienden. Ze doet de deur achter zich dicht)*

MAGGIE: Mrs. Stanley... zijn de sigaretten d'r al?

MRS. STANLEY: Ze zijn onderweg. Mijn zoon haalt ze.

MAGGIE: Dank u wel.

MRS. STANLEY: Dit is Maggie Cutler, de persoonlijke assistente van Mr. Whiteside.

MAGGIE: Aangenaam. Mag ik deze stoel iets opzij zetten?

MRS. STANLEY: U bedoelt dat hij er zo uitkomt? *(John verschijnt in de opening van de deur naar de eetkamer)*

MAGGIE: *(versleept de stoel)* Ja.

MRS. McCLUTCHEON: Hij komt eruit!

MRS. DEXTER: Oh, wat spannend.

MRS. STANLEY: June! June! Mr. Whiteside komt eruit!

JOHN: Sarah! Sarah! Mr. Whiteside komt eruit!

MRS. STANLEY: Ik ben zo opgewonden! Ik weet gewoon niet wat ik moet doen!

MRS. DEXTER: Ik ook! Ik doe het haast--- *(Sarah en John staan in de opening van de deur naar de eetkamer. Mrs. Stanley en de dames staan ook op. Zelfs Mr. Stanley is vol verwachting. De dubbele deuren gaan open en Dr. Bradley komt als eerste naar buiten met z'n dokterskoffertje in z'n hand. Hij ziet er moe uit, maar doet z'n best om vrolijk te doen)*

MRS. STANLEY: Goeiemorgen, dokter.

DR. BRADLEY: Goeiemorgen... kijk eens aan, iedereen is aanwezig voor de feestelijke gelegenheid. Nou, breng de patiënt maar naar buiten, Miss Preen. *(even niets. Dan rijdt Miss Preen een rolstoel op,*

met daarin Whiteside. Hij is net zo volgevreten en fatterig als de beschrijving van de dames heeft doen vermoeden. Hij draagt een druk vest onder z'n pak en een opzichtige stropdas en hij ziet er uit als een karikatuur van zichzelf. Iedereen houdt z'n adem in als de rolstoel de kamer wordt binnengereden. Whiteside neemt het gezelschap in zich op. Hij speelt met z'n vingers op de leuning van de rolstoel. Kijkt nog een keer. Mrs. Stanley lacht nerveus. Dan spreekt hij met diepe stem. Hij richt zich op Maggie)

WHITESIDE: Ik geloof dat ik moet overgeven.

MRS. STANLEY: Goedemorgen, Mr. Whiteside. Ik ben Mrs. Stanley. Kent u mij nog? En dit is mijn man, Mr. Stanley.

MR. STANLEY: Aangenaam, Mr. Whiteside. Ik hoop dat u zich weer een beetje beter voelt.

WHITESIDE: Gaat wel. Ik klaag u aan voor honderdvijftigduizend dollar.

MR. STANLEY: Wat zegt u?

WHITESIDE: Ik zei dat ik u aanklaag voor honderdvijftigduizend dollar.

MRS. STANLEY: Omdat u over onze stoep bent uitgegleden?

WHITESIDE: Mijn advocaat, de heer Samuel J. Liebowitz, zal het u allemaal uitleggen. Wie zijn die twee heksen daar in de hoek?

MRS. McCLUTCHEON: *(laat van schrik haar cadeau vallen)* Oh, m'n ingemaakte kalfsvoet!

WHITESIDE: Laat me raden. Van eigen voet? Mrs. Stanley, een paar kleinigheden. Aangezien deze onbekwame dorpsapotheker mij te kennen heeft gegeven dat ik nog minstens tien dagen moet doorbrengen in dit muffe mortuarium - geheel te wijten aan uw hersenloze onverschilligheid - zal ik mijn werkzaamheden zo goed en zo kwaad als dat gaat van hieruit moeten voortzetten. Dat betekent dat ik deze hele ruimte nodig heb voor mijzelf, evenals dat tochtige kolenhok dat jullie een bibliotheek noemen. En als ik hier ben wil ik niemand zien.

MR. STANLEY: Hoe bedoelt u?

MRS. STANLEY: We hebben de trap nodig om naar onze kamers te gaan.

WHITESIDE: Kunt u niet achterom?

MRS. STANLEY: Ja, maar...

WHITESIDE: Dan gebruikt u die maar. Ik heb ook nog een ruimte nodig voor mijn secretaresse. Eens even kijken. Ik zal veel gebruik moeten maken van de telefoon, dus u belt maar ergens anders. Ik slaap uit tot twaalf uur, dus tot die tijd wil ik absolute stilte. En ik heb vandaag vijf mensen te gast voor de lunch. Waar is de kok?

MR. STANLEY: Mr. Whiteside, als ik u even mag onderbreken...

WHITESIDE: Nee, dat mag u niet. En wilt u die klamme hand van mijn

stoel afhaken - het is net alsof ik langzaam word beslopen door een sexueel ondervoedde cobra. *(dat laatste is tegen Miss Preen, die z'n kussen probeert op te schudden)* En kunt u mij nu alleen laten? En snel, voor ik mijn secretaresse vraag om de gelederen uit te dunnen met een honkbalknuppel. *(Mrs. Dexter en Mrs. McClutcheon gaan snel weg. Mrs. Dexter neemt haar cadeau maar weer mee)*

MRS. McCLUTCHEON: Nou eh, Daisy... tot ziens. We bellen nog wel. Oh, nee. Niet bellen. We zien je wel.

MRS. DEXTER: Dag. *(en weg zijn ze)*

MR. STANLEY: *(komt in opstand)* Nou moet u eens goed luisteren, Mr. Whiteside---

WHITESIDE: Wij zijn uitgepraat, meneer. Tegenover de schade die u mij hebt berokkend is dit slechts een kleinigheid. Goedendag.

MR. STANLEY: Ik bel je nog wel van m'n werk, schat.

WHITESIDE: Als het maar niet op dit nummer is. *(Mr. Stanley gaat weg)* Dit eten we voor de lunch. *(hij geeft een papiertje aan Mrs. Stanley)*

MRS. STANLEY: Maar ik heb al iets anders geregeld.

WHITESIDE: *(negeert haar)* Ik laat het wel naar boven sturen. De eetkamer heb ik nodig voor mijn gasten. Waar zijn mijn sigaretten?

MRS. STANLEY: Die is mijn zoon aan het halen. Ik weet niet waar hij-- oh, Sarah. Dit is het menu voor de lunch. *(geeft het papiertje aan Sarah)* Ik eet boven op m'n kamer. *(John en Sarah gaan weg)*

WHITESIDE: *(tegen June, die al die tijd op de trap stond)* Nou, jongedame... heb je al besloten wat je gaat doen? Ga je naar boven of naar beneden? *(June overweegt om iets te zeggen, maar doet dat niet en gaat naar boven. Richard komt binnen met de sigaretten)*

RICHARD: Oh... goeiemorgen, Mr. Whiteside. Uw sigaretten. Het spijt me dat het even duurde. Ik ben naar drie verschillende winkels geweest.

WHITESIDE: Je bent lang genoeg weg geweest om een kind te krijgen. *(hij weet niet wat hij moet zeggen. Z'n moeder gebaart dat hij mee naar boven moet komen. Ze gaan samen af)* Niemand begrijpt hoe vreselijk ik lijd onder de grenzeloze domheid van het menselijke ras! *(Miss Preen draait weer om de stoel heen in een poging om het Whiteside aangenaam te maken)* Wat wilt u nou? Ga toch weg! Ga iets lezen over het leven van Florence Nightingale om te zien hoe ongeschikt u bent voor uw beroep. *(Miss Preen gaat kwaad af, maar zegt niets)*

DR. BRADLEY: Nou, ik geloof dat ik u wel weer aan de goede zorgen van Miss Cutler kan toevertrouwen. Zal ik vanmiddag nog een keertje langkomen?

WHITESIDE: Als u dat waagt, dan spuug ik u in uw gezicht.

DR. BRADLEY: Oh... u hebt echt het gevoel voor humor van een

schrijver. Over schrijvers gesproken... het is misschien niet het juiste moment, maar eh... ik heb zelf ook iets geschreven. Over mijn belevenissen als dorpsdokter.

WHITESIDE: Niets blijft mij bespaard.

DR. BRADLEY: Zou u er misschien een keer naar kunnen kijken - als u toch hier bent?

WHITESIDE: En geen kant op kan.

DR. BRADLEY: Ik heb toevallig een kopie bij me. *(haalt een gigantisch manuscript tevoorschijn en legt het met een doffe plof bij Whiteside op schoot)* "Dokter tussen de mensen, veertig jaren als dorpsdokter in Ohio".

WHITESIDE: Ik maak de hele week vrij.

DR. BRADLEY: Dank u. Ik hoop dat u het wat vindt. Nou, dan zie ik u morgen. Geef de heup veel rust en vergeet vooral die groene pilletjes niet in te nemen. Da-ag. *(hij gaat weg)*

WHITESIDE: Ohhh...! *(geeft het boek aan Maggie)* "Veertig jaren tussen de koeien". Neem jij het even?

MAGGIE CUTLER: Ik moet zeggen dat je weer uiterst charmant was.

WHITESIDE: Het spijt me, griezelbakkes. Ik heb even geen zin om mijn kleine optreden te bespreken. Ik heb niet gevraagd of ik hier mocht blijven - in dit vreugdeloze gat. Ze hebben me gebeden en gesmeekt. Ik heb twee weken de ergste pijnen doorstaan. Dus het kan mij niet schelen of ik charmant ben of niet. Wat had ik dan moeten doen? Ze in de armen moeten vallen?

MAGGIE CUTLER: Mij best, Sherry. Ik ken je nu al tien jaar, dus ik weet hoe je bent. Maar als ik ooit bij je wegga dan schrijf ik er een boek over en dan noem ik dat: "Mijn Jaren Met De Grote Kankerpit".

WHITESIDE: Wou jij weggaan bij mij, lelijk monster? Jij zit aan mij vast met een navelstreng van ijzerdraad. En als we zijn uitgepraat over mijn charme, waar ik toevallig wel vijftienhonderd dollar per optreden voor krijg... dan kunnen we misschien aan het werk. *(Harriet Stanley komt binnen)* Nee, dat kunnen we niet. Ja, wat is er?

HARRIET STANLEY: *(is een zweverige vrouw van onbestemde leeftijd. Ze heeft een versgeplukte bos hulst (met besjes en zo) bij zich en loopt haast dansend naar het midden van de kamer. Het lijkt wel of ze niet helemaal van deze wereld is)* Hallo... ik ben Harriet Stanley. U bent Sheridan Whiteside. Ik zag deze prachtige groene hulst tussen de dennebomen staan en ik herinnerde mij wat u hebt geschreven over Tess en Pride and Prejudice. En dit is het mooiste wat ik u kan geven. *(ze legt de takken op zijn schoot en gaat naar boven)*

WHITESIDE: Wat was dat in godsnaam?

MAGGIE CUTLER: Dat is Harriet, de zuster van Mrs. Stanley. Ik heb

haar een paar keer gesproken. Ze is een beetje vreemd.

WHITESIDE: Een beetje vreemd? Ze is afgewezen voor Dracula. Maar haar gezicht komt me wel bekend voor. Heb ik haar al eens eerder ontmoet?

MAGGIE CUTLER: Lijkt me niet.

WHITESIDE: Nou, ja. Laten we maar eens wat gaan doen. (*geeft de hulst aan Maggie*) Bewaar die maar in dat boek van dr. Bradley. (*Maggie legt de hulst weg. Whiteside pakt de eerste brief*) Of ik reclame wil maken voor Cross Your Heart BH's. Ik zou niet weten waarom. (*hij maakt er een prop van en gooit de brief weg*)

MAGGIE: D'r zijn ook nog een paar telegrammen.

WHITESIDE: (*heeft weer een brief gepakt*) Van wanneer is deze?

MAGGIE: Tien december.

WHITESIDE: Stuur dan maar een telegram naar Columbia Broadcasting: "Gelieve een studio in New York te boeken voor mijn jaarlijkse kersttoespraak omdat ik terugga naar de oostkust in plaats van door te reizen naar Hollywood. Stop. Voor de speciale nieuwjaarsuitzending heb ik als gasten Jascha Heifetz, Katharine Hepburn, Alfred Hitchcock, Rudolph Nureyev, Walt Disney en Haile Selassie via een korte golfverbinding vanuit Engeland. Whiteside."

MAGGIE CUTLER: Weet je zeker dat je dan alweer beter bent?

WHITESIDE: Natuurlijk... en een telegram naar Mahatma Ghandi, Bombay, India. "Beste Boopsie; ander plan. We spreken af op twaalf juli in Calcutta. Half acht samen eten. Whiteside." Telegram voor de hoofdredacteur van de Times: "Maak je geen zorgen, ouwe stinkdoos. Artikel komt eraan. Whiteside." Voor Arturo Toscanini... waar zit die nu?

MAGGIE CUTLER: Ik vind hem wel.

WHITESIDE: "Hoop dat je vier januari naar het Metropolitan kunt komen voor mijn jaarlijkse benefietconcert voor het Crockfield Heropvoedingsgesticht. Gaat hier om een goed doel dat mij zeer na aan het hart ligt. De hele atonale kliek heeft ook al een optreden toegezegd. Misschien leuk om na afloop te gaan eten met Ethel Barrymore? Whiteside." (*de telefoon gaat over*) Als dat voor Mrs. Stanley is, dan zeg je maar dat ze dronken is.

MAGGIE: (*neemt op*) Wat...? Hollywood... ja, verbind maar door.

WHITESIDE: Als het Goldwyn is, dan hang ik op hoor.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto